

[Ingerlise Koefoed]

gerlige partier mod at sige ja til reklamer i lokal-tv. Det vil nemlig efter ministerens mening blive arbejderbevægelsens tv-stationer, der kommer til »at skumme fløden«. Ministeren mener yderligere, at disse tv-stationer i deres samarbejde ligger på kanten af lovgivningen om lokalradio og -tv, selv om han indrømmer, at han ikke har konstateret, at de har overtrådt loven. Spørgeren finder, at ministeren må være forpligtet til nærmere at redegøre for, hvad der – ud over mistæneliggørelse af arbejderbevægelsens tv-stationer – ligger bag udtalelsen.

Svar (22/8 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Under de stedfundne behandlinger i Folketinget af lovforslag om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed har der, som det vil være spørgeren bekendt, været bred enighed om, at indehavere af sendetilladelse skal udøve deres programvirksomhed selvstændigt.

Ved den seneste behandling af dette spørgsmål i juni måned blev lovgivningen præciseret i bestræbelserne på at undgå dannelse af programmæssigt »netværk«, som ville være i strid med det nævnte ønske om en selvstændig lokal programvirksomhed. Denne præcisering vedrørte specielt samtidig udsendelse af programmer (jf. § 15 a, stk. 4, 2. og 3. pkt., i loven om radio- og fjernsynsvirksomhed).

Det spørgsmål, som jeg nu har rejst, går på, om lovgivningen i tilstrækkeligt omfang sikrer varetagelsen af dette hensyn.

De foreliggende oplysninger om en koordineret levering af programmateriale til en række lokale tv-virksomheder peger på en udviklingstendens, som bør vække opmærksomhed hos de politikere, som fortsat interesserer sig for, ikke blot om lovens bogstav respekteres, men også for, om der handles i overensstemmelse med lovgivningens intentioner.

Når jeg har peget på denne problemstilling, ligger der ikke heri fra min side noget ønske om at mistæneliggøre de tv-virksomheder, der er knyttet til den stedlige fagbevægelse. Men det kan jo konstateres, at det samarbejde på programområdet, som efter de foreliggende oplysninger vil blive koordineret af Foreningen af Arbejderbevægelsens Elektroniske Medievirksomheder (FAEM) og AEM Invest A/S, synes at illustrere den nævnte problemstilling.

Spm. nr. S 287

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (16/8 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren forklare og helst ændre det forhold, at der f.eks. under læringeuddannelsen til blikkenslager indgår tilvalgsfag på skolen, hvor eleverne lærer at bygge fiskestænger eller har fotolære, hvilket er VVS-branchen aldeles uvedkommende?«

Begrundelse

Af en eller anden årsag skal VVS-lærlinge have overflødige tilvalgsfag, der mere må betegnes som beskæftigelsesterapi for underviseren end til gavn for eleven i det fremtidige arbejde. Den slags overflødig skoleterapi er ikke gratis, og afskaffelse kan mageligt indgå i det nye spareprogram, regeringen har varslet.

Svar (26/8 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Inden for de senere år er der efter indstilling fra det faglige udvalg blevet indført en tilvalgsordning i blikkenslagerfagets læringeuddannelse i forbindelse med etablering af samlæsning mellem efg, 2. dels-elever og lærlinge. Ordningen omfatter typisk 4 lektioner valgfri undervisning om ugen på de enkelte skoleophold.

De valgfrie fag har til formål at tillade en mere individuel målsætning, som ikke kan tilgodeses gennem de obligatoriske fællesfag og retningsfag.

Udgangspunktet for de valgfrie fag er således elevernes ønsker og interesser.

De valgfrie fag tilrettelægges med henblik på at tilbyde

- a. Fag, der muliggør erhvervelse af formel studiekompetence.
- b. Støttefag i relation til den faglige uddannelse.
- c. Interessesfag med indhold af almen, faglig og kulturel art.

Det er således ikke i strid med ordningen at tilbyde fag, som kan samle elever på tværs af de faglige uddannelser/brancherne.

Det er skolens opgave under hensyn til elevernes ønsker og til skolens ressourcer at sikre